

Slebsager: Jeg føler mig fuldstændig tilfredsstillt ved Ministerens Udtalelser om selve hans Stilling til Spørgsmaalet, men det er alligevel ikke saa rart for Folketinget, synes jeg, uden videre at lade Lovforslaget passere saaledes, at dets Fremme derefter skal gøres afhængig af, hvorledes Landstingsudvalgets Stilling bliver med Hensyn til de øvrige Jernbaneforslag. Det havde da været heldigere, om dette lille Lovforslag var kommet frem i Landstinget og havde passeret dette, før det kom til Folketinget, thi saa kunde vi paa Forhaand have faaet at vide fra Landstingsudvalget, om man ikke ved at fremme dette Lovforslag noget vil tabe Interessen for de øvrige Privatbaneforslag, der er fremlagte. Helt anderledes bliver Stillingen, naar vi her i Folketinget lader Lovforslaget passere uden videre og gør dets videre Fremme afhængig af, hvorledes Landstingsudvalgets Stilling til de øvrige Jernbaneforslag bliver. Jeg har ikke noget som helst imod, hverken at den vedkommende Bane faar det foreslaaede Tilskud, ej heller, at den bliver bygget hurtigt, navnlig hvis det derved kan opnaas at skaffe forøget Arbejde, men jeg vilde overmaade nødig, at det skulde blot i nogen Maade være medvirkende til, at Landstingsudvalget eller Landstinget i det hele kom til at stille sig køligere overfor de andre Privatbaneforslag, der er fremme. Thi jeg maa sige, at det ikke alene er det her foreliggende Forslag, der kunde fremmes hurtigt. Hvis Privatbaneforslaget ikke blev vedtaget i Rigsdagen i Aar, kunde de nødvendige Forberedelser til at faa Banerne projekteret og Arbejdet udbudt, saa snart Koncession var givet, lige saa vel træffes for en Række andre Privatbaneanlæg som for det her foreslaaede. Jeg skal fremhæve et Jernbaneanlæg i min Valgkreds: Anlægget fra Esbjerg til Agerbæk. Der vilde være saa meget mere Grund til at fremme dette Anlæg, som Fjerdedelen af Esbjerg Bys Befolkning faktisk er arbejdsløs, saa at der kunde være i højeste Grad Grund til at fremme dette Anlæg særlig hurtigt for derved at skaffe Arbejde. Jeg vil stemme for dette Lovforslags Fremme i Tillid til, at Ministerens Ord om dette Lovforslag vil blive afgørende for hans Stilling til det oppe i Landstinget. Hvis Landstingsudvalget skulde stille sig mindre varmt til de øvrige Forslag, naar dette Lovforslag bliver fremmet, forudsætter jeg, at Ministeren vil modsætte sig dets Fremme. I Tillid

hertil vil jeg altsaa stemme for Lovforslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Det vil være vanskeligt at følge den Instruktion, som det ærede Medlem her forsøgte at give mig. Men jeg vil bemærke, at jeg ikke har fulgt den Opfordring, som Folketingsudvalgets Ordfører i sin Tid rettede til mig om at fremsætte et særskilt Lovforslag om denne Sag. Jeg har hidtil ikke anset det for rigtigt at følge denne Opfordring, det er jo heller ikke mig, der har fremsat dette Lovforslag. Deri ligger altsaa tilkendegivet den Anskuelse hos mig, at jeg egentlig helst saa, at denne Sag ikke var blevet rejst. Men naar to ærede Medlemmer af dette Ting har fundet det nødvendigt at fremsætte Lovforslaget, ønsker jeg, at Sagen skal virke gunstigst muligt, og jeg vil altsaa nærmest slutte mig til det Haab, som er udtrykt af det ærede Medlem for Aars-Kredsen (Lillelund), som synes saa sjældent at være enig med mig, at Lovforslagets Vedtagelse her maa virke som en Budbringer her nede fra om, at man ønsker Arbejdet paa Jernbaneforslagene i det hele fremmet, og at man kun i yderste Nødsfald, hvis det ikke vil kunne lade sig gøre at gennemføre det hele, vil finde det rigtigt, at denne enkelte Foranstaltning gennemføres. Saa snart man indlader sig paa, hvad det ærede Medlem fra Esbjerg nu indlod sig paa, en Sammenligning og Vurdering af, hvorvidt det ene Jernbaneforslag bør nyde Fremme fremfor det andet, er man ude i det rent haabløse. Jeg mener, at det eneste nogenlunde holdbare formelle Bedømmelsesgrundlag i denne Sag er netop den Omstændighed, at dette Jernbaneanlæg en Gang i Forvejen er vedtaget, at det kun er Statstilskuddet, der mangler Tilsagn om. Banen er en Gang vedtaget aldeles saaledes, som man nu agter at gennemføre den, og deri adskiller dette Anlæg sig fra alle de andre, det synes jeg er det eneste formelle Holdepunkt, man har for at give det en Særstilling. Saa snart man kommer ind paa de andre Forslag, mener jeg, det er haabløst at føre nogen Forhandling.

Slebsager: Af de Udtalelser, Ministeren nu fremsatte, fremgik det i Virkeligheden, at han egentlig helst havde set, at dette Lovforslag ikke var fremkommet nu, og at han i alt Fald ikke vilde have fremsat det. Jeg forudsætter ogsaa, at hvis Mini-